

Protestantse Kerk Classis Noord-Brabant, Limburg en Réunion Wallonne

16 mei 2024

Pinkstergroet

Beste kerkenraadsleden, gemeenteleden, predikanten, kerkelijk werkers, leden van de classicale vergadering en colleges in de classis Noord-Brabant, Limburg en Réunion Wallonne, en mensen met wie wij verbonden zijn,

René Magritte, *La grande famille*

Bij het schilderij

Het schilderij van Magritte zorgt voor vraagtekens. Het heet de grote familie. Maar er is geen familie te zien. Wat je ziet is een zeegezicht. Donkere wolken dreigen boven een grijze zee. Woestheid en ledigheid. Maar in deze grijsheid is een venster in de vorm van een duif uitgespaard. Daardoorheen is een uitzicht te zien op een kalme hemel met witte wolkjes. Een zomerhemel, een mooie dag.

Magritte hield ervan om met zijn kunst te ontregelen, je op het verkeerde been te zetten. Voor mij gaat één van de mogelijke verhalen van dit schilderij over de Drie-eenheid, zo schrijft een auteur van De Eerste Dag. De *grande famille* zou best kunnen verwijzen naar de harmonie tussen Vader, Zoon en Geest. De Zoon wordt verbeeld door het aardse tafereel van de zee die vatbaar is voor storm en regen, en biedt door de Geest van de waarheid uitzicht op de bron van het leven en het goede – God zelf, die geen mens ooit heeft gezien. In het aardse kan het hemelse oplichten. De Geest vormt de verbinding en het uitzicht, en vertelt zo een diepere waarheid dan wat voor ogen is. Zo personifieert de duif de hoop. Maar er zijn ook andere verhalen mogelijk rondom dit schilderij. Kijk vooral met eigen ogen.

Naar Pinksteren

Deze tijd is de tijd van de novenen, de geloofsleerlingen die zich voorbereiden op hun geloofsbelijdenis. Met Hemelvaart hebben de leerlingen afscheid genomen van Jezus. Hoe ik het me voorstel is dat ze niet verdrietig naar huis zijn teruggekeerd, maar monter, opgewekt en misschien wel neuriënd. Want er hangt iets in de lucht, iets van troost, bemoediging, instemming en verzoening. 'Zo ik niet heenga, zal de helper niet tot u komen.' En ergens is er in hen iets beginnen te gloeien.

In Handelingen lezen we dat de leerlingen bijeen komen in een bovenzaal, en dan weten we als lezer, dat is de zaal van het Laatste avondmaal. Allemaal zijn ze er. En weer stel ik me voor dat ze niet bedroefd zijn, eerder verwachtingsvol. In Handelingen 1 staat dat ze wachtten. Actief wachten is verlangend reikhalzen naar. Het gloeit in hen. Ook de vrouwen zijn er zeker bij. Deze eerste mensen van de weg. De levenden, noemden ze zichzelf. Mensen van de weg, maar dus ook de wachtenden, omdat ze wisten dat er een belofte over dit leven is uitgesproken. Van blijvende nabijheid. Van de inwoning van God, van de Sjehina, God de Heer die als een wolk die om de mensen heen hangt bij de levenslange tocht door de woestijn.

Wij noemen het de heilige Geest, die wordt uitgestort. We hebben er over gehoord bij de doop van Jezus in de Jordaan. Als een duif daalt zij neer. Een vogel die van elders komt. De mens, een schuw wezen, op wie een duif neerstrijkt. Durft neer te strijken. De duif als beeld van God die zijn blik laat rusten op dit pas gedoopte menskind.

De heilige geest dus. Pneuma. Pneumatisch. Zoiets als een ademhaling. Adem, *Ruach* in het Oude Testament. De adem die de mens wordt ingeblazen door God, de levensadem. Dezelfde *Ruach* die over de chaos van de oervloed zweeft en die licht in de duisternis brengt. Adem en blazen zijn eigenlijk veel betere woorden met Pinksteren dan de geest. Want het is iets dat ook fysiek, lichamelijk gebeurt. Er waait wind, zo staat er. Een geluid vanuit de hemel, een ruisen, zoals van een geweldig gedreven ademen, zo vertaalt de Naardense bijbel.

Lucas vertelt over windstoten, vuur en extase. Net als toen Mozes de wetten ontving op de berg Sinaï. De Wet wordt Weg, was eigenlijk al Weg, maar hier wordt het opnieuw gezegd. En wordt de Wet in het binnenste van mensen gelegd, zoals bij Jeremia, gegrift in hun hart.

Pinksteren is een feest van de zomer. In Rome staat het Pantheon, met dat typerende gat in het dak waardoor de zon binnen schijnt. Met Pinksteren klimt de Romeinse brandweer op het dak om tijdens de kerkdienst een vracht rozenblaadjes door het gat in het plafond te laten vallen.

Ze dwarrelen naar beneden, zoals populieren en iepenzaadjes door de lucht zweven. Het is sensationeel, maar ongrijpbaar, het is teder, pluisjesachtig, en toch onverwoestbaar. Het is de taal van de liefde. De Trooster is mild, zij bereidt je vreugde, zij bedaart het onrustig hart.

Buig wat is verstard.

Warm wat is verkild.

Leid wie is verdoold. (Veni creator Spiritus, lied 670)

Namens het breed moderamen wens ik u een vrolijk en gezegend Pinksterfeest!

Heureuse et bénie Pentecôte.

In Christus verbonden,

Ds. Marco Luijk

Classispredikant Noord-Brabant, Limburg en Réunion Wallonne

m.luijk@protestantsekerk.nl

tel. 06 52 33 52 85

Kijk ook eens op de vernieuwde website. Zie [Classis Noord-Brabant - Limburg en Réunion Wallonne \(classisbrabantlimburg.nl\)](http://classisbrabantlimburg.nl)

En abonneer u op de nieuwsberichten: [Inschrijven Maillijst – Classis Noord-Brabant - Limburg en Réunion Wallonne \(classisbrabantlimburg.nl\)](http://classisbrabantlimburg.nl)

Nieuws

Training 'Leiden van uitvaartdiensten door gemeenteleden' (geleid door Marloes Meijer)

Start op 6 september 2024 start in Roosendaal. Er is nog plaats voor 5 deelnemers.

Dit is de link naar informatie over de training: <https://protestantsekerk.nl/training/leiden-van-uitvaartdiensten-door-gemeenteleden/>

Verkiezingen

Gaat u ook stemmen op 6 juni? Een aanbeveling, zie [Ik stem voor Europa ! – Classis Noord-Brabant - Limburg en Réunion Wallonne \(classisbrabantlimburg.nl\)](http://classisbrabantlimburg.nl)